

„СВОБОДА“ (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J. Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1914, under the Act of March 11, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 24, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:

Table with subscription rates for One year, Six months, Three months, and Foreign Money Order rates.

ПЕРЕПЛАТА:

Table with subscription rates in Polish: Подписное число три цента.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

Телефон „Свобода“: 498, Montgomery, Тел. У. Н. Свобода: 1838 Montgomery. 3 Канади належить вислати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

ХОЧУТЬ ПОГОДИТИ ПРАЦЮ З КАПІТАЛОМ

Як далеко сягає тілять пам'яті писаної історії людства так далеко сягає наша праця по поведенню і висок одних другим.

Навіки. На протязі цілої історії людства іде боротьба, або виривання ріжниць між працею з капіталом.

І тепер у всіх краях і у всіх народів лаяють собі голови над тим, щоб знайти розвязку робітничої kwestii, щоб погладити інтерес робітників і фабрикантів.

Взялися тепер розвязувати ту проблему і фашисти, які хочуть взяти за чуба і капіталісти і робітників.

Фашисти вважають цей крок уряду епохальним і приважують до него дуже велику вагу.

Що вийде в практиці з тієї самої справи, яка намагається погодити капітал і працю з боку історії, покине будучість.

Розумово і на підставі теорії таких kwestii вирішити не можна.

ДОБРА ІНТЕНЦІЯ — ЦЕ ЩЕ НЕ ВСЕ

Скінчалась докождження над історією угорських фашистів, що підарили мільярд французьких франків.

Але зданими в нашу розумінню вони не є. Вони фальшували чужу монету, але не закла обособної користі.

Та ніша річ средства, якими йшли до тієї цілі. Показалося, що шода з тієї акції вийшла далеко більша як могла бути евантуальна користь.

В КОЖИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ХАТ ПОВИННА НАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“.

ВІДГУКИ ДНЯ

ЗНОВУ КРОВ УКРАЇНСЬКА ПРОЛИЛАСЯ.

У Варшаві посварили між собою Ляхи. Сварилися вони за те, що кожен мав свою гауку, як будувати велику Польщу та підтримати її, що в останні часи вже зовсім почала сунутися в приру. Кожен з польських патріотів гадав собі при тієї нагоді надбати грошки й і славу.

Не зміг спокійно дивитися на те польський соціал-шовініст Пласудський і вирішив поглати до чорта всіх верховодів польської держави.

Хтож були ті жовніри, що скаржились на вилучення Варшави з-під польської влади?

„На це дає відповідь Пласудський, що жертви з лав Пласудського війська були урочисто поховані православним єпископом. Значить ті, що скалали свої голови в боротьбі за поліпшення долі Польщі, були православні Українці з Холмищини, Підляска та Волині.

Скажи собі, що нещасливий сини свого народу, стали в обороні інтересів найлютішого свого ворога, вони скалали свої голови за державу, що замикані між церквями і вибірає в них їх продацьку віру.

Чи змінялося що? Ріжниця: чи Пласудський, чи Вінос, чи Галер, або хто інший, лав Українців під Польське небо.

А що з того для українського селянина, що з того для тих хоробрих уланів, що підтримували Пласудського, що з того, коли на місце одного польського пана садять тисячі дрібних панів?

Взагалі для українських людей, які тимчасово волею злою долі перебувають під польською окупацією, мало залежить на тому, який уряд буде в Польщі.

Несподівана ширість.

Колі є користо, то свині самі придувають. Так і ріжні уряди або перекинуті. Даб їх люди зовсім задули своїм свинським ридом, що тліє якимсь помиям, так вони вже й там. Не бракує їх і серед Українців, що опинилися під Польщею.

Лява польська марка, а всег де-то знаходиться і в ній великий смак і навіть не за шмакот гнилої ковбаси, а за смердючою лупину з широкими чорними бурками.

Хло дзвіниці того калатана не висока, але вона міцно спирається на адміністративних і урядових польських чиновників на українських землях.

„Але „Адміністрація Українського Часопису“ „Дзвін“ так захопилася своїм успіхом в Польщі, що рішила предияти для себе читачів за Америки.

„Уже потирали собі свої делікатні рученьки, що мовляв ось гляди придуть центи, а потім долари, а потім десетки, а далі вже аж долі спірає від солодких жриць.“

Колі на тобі! Американські Українці вже досить так стріляють горобцями, але на таку пійматися. Визьми їх і розкуси вразізу те „Калатано“.

Сплонується від неприємного смаку, який вони так і відмовили читати ту газеточку. Про лисці написати на адміністрації польського часопису, що друкується на українській мові.

„Подаємо тут досовно-того листа. Але, читачу, не бієся, чи ти спокійно, бо на те і не дав Бог хвоста жабі, аби вона люди не кусала, так і гнів адміністрації не страшний.“

Адміністрація Українського Часопису „Дзвін“, № 185. Дні квітень 23, 1926 р. Руміє.

Високошановний Пане: Після отримання Вашого листа ми, звичайно, прийняли надіслані десяти примірники нашого часопису.

„Але райт“, крикнув учредель. „Пускайте котів! Котами називають у церковному язку ляхів і тигрів. З боку піднесли записки“

Ваших слів, Шановний Пане, середовищем дикуством. Не хочемо з Вами да що temu похемизувати, чи вимагати якої будь сатирації за надіслані Вам газети — лишемо це тіляки в цілі інформації.

Присмо ласкаво також повідомити, чи припинити Вам надсилання інформаційного примірника, бо може і він буде псувати настрої „культурному“ Українцям з Нового Світу, а ми не бажали, своїми поглядами

СТРАХ І ДОВІРА.

Один Американець, Корті Райд Купер на ім'я, який був в дорозі час усмиритель звірів в цирку, видав недавно свої споминок з циркового життя.

„Зарз у першому уступі про свою кар'єру в цирку, автор говорить про свої враження з свого першого побуту в клітці дикого звіря. До тієї своєї пригоди він насмакувався і на чужих, кожний з них має при собі револьвер, набитий стрижнями набоями, готовий до вжиття на випадок потреби.“

„Всі ті переконання аж кже Купер мав були обманом, і він здирав так було цією, як йому оник суваки. Се були кішки, коли вони виходили із заложень, що всякий дикий звір тільки того і бажав, щоб роздерли чоловіка, посясти його крові, та коли всі думали, що одним способом не допустити до свого — злякати звірят так, щоб вони зі страху не тямлися, та свої бажаня позуслим. Властитель цирків та усмиритель звірят знали тоді одно: побиати звіря немілосподом, паляти їх електрикою, мучити їх кнутими, заголокувати вістрями, словом, ломити їх духа й держати їх у підданстві страхом.“

„Та свого всього не було, як Купер входив у клітку диких звірят. На сцені коло нього не було нічого. По середині ариетопала величезна залізна клітка. Автор оголював докождого себе за послугачами з електричними дротами, за льдими з розсеченими ділками азелями, з револьверами. Нічого того не було, лишем його собі револьвера, а лишем бич, та і револьвера, та лишем того, що він дикого звіря ним опісляти не можна.“

„Але райт“, крикнув учредель. „Пускайте котів! Котами називають у церковному язку ляхів і тигрів. З боку піднесли записки“

ми спричинювати до „розелання“ української політичної думки, а напакі, стремимо і будемо прамувати до „обелання“.

З високою повагою (підпис) Адміністрація „Дзвону“.

Скажемо: ріжні газети американські України можуть читати: московські, жидівські, німецькі, англійські, і навіть польські. Але читати всяке „блудське“ „Світло“ та не варто гнати даремно часу.

„А де помічники?“ „На що тоб помічники?“ В тій хвилі до клітки зсунулися „коти“. Ученик остовнів. Серед страху він тямився на стільки, що дивився на звіря. Та тут зарз побачив дивну річ. Зсунулися на сцену ляхи і тигри.

„А де мі револьвер?“ А де електричні дроті? А де розсечені азеля?“ „Шо? Аж скринув учитель. „Які розсечені дроті? Яка електрика?“

Ученик став поясняти, загнукоучив, але учитель переравав йому: „Вийби собі з голови, всякі дроті. То було колись. Нині це всі комедії нема. Як котра котва не хоче слухати, то дай її два батони“. Того бу де досте.

Ученик думав, що він не переживе представлення. Але він скоро пізнав свою похибку. Ні одно зі звіря його не зачепило. Навіть як лев гаркотів, як тигр склав зуби, а пума протягала до нього пазури, вони не мали на думці злобоного наміру.

Ученик думав, що він не переживе представлення. Але він скоро пізнав свою похибку. Ні одно зі звіря його не зачепило. Навіть як лев гаркотів, як тигр склав зуби, а пума протягала до нього пазури, вони не мали на думці злобоного наміру.

Трохи підняв самий учитель, одніж, аступивши до клітки, зробив за хвало так, що всі звірята немовби були на нього дуже люте. Однак самий учитель почув учинки, що звірята на правду його не боялися. Він робить се лишем на те, бо публіка любить, коли „коти“ виглядають так розлючені, що можуть кождою хвилі кинути на усмирителя, щоби його роздерти на клоца. Та розумний усмиритель звірят ніколи не розгнівує. Навіть коли вони зуби склають, то се ще не значить, що вони лютують. Се в них немовби нервова забава. Справдішнього страху вони всі таки не знають.“

З часом автор пізнав щіль секрет усмирювання звірят у новаческих цирках. Воно нині зовсім іншак, як було колись. Нині на все прогнано з цирків страх, побиванне, стріляння, розсечені азеля і електричні палки. Основою усмирювання не, страх, а якраз брак

страху, розбуджене у звірят довіра до усмирителя. Се одна сторона. З другої, усмиритель старється переконати звірята, що як вони його послухають, то він їм дасть нагороду, кусок смачного м'яса, тощо.

Він докладає з часом також, звідки взялася нова ширкова техніка. Додумався властитель до неї дуже практично. Просто перекождив, що коли звірят страшать, то страх перероджується у люті і жорстокість, а коли хто розбудить страх, той розбудить люті і ненависть, а коли хто розбудить ненависть до себе, той згорне чи пійняється від ненависти зоричне. Іншими словами, застрашений звір се найстрашніший звір. Звір, який певний, що йому нічого злого не зроблять, той звір, як не голоден, нічого злого не зробить.

Колі появилася загадка Книжки Купера, якого півтора року назад, то в однім американським місячнику появилася відатак стаття затитя про науку сеї книжки для відношення між людьми. Стільки науки лобачили в сій книжці. Книжка була казала не хотіти критикою цього ряду політичних систем, які у відношенні до цивілізованих людей примінюють ті самі способи, яких колись уживано до звіря в цирках. Уже він нині не мало є в світі людей, які признають себе великими політиками та провідниками народу, а на життя того народа дивляться як на цирку, у якому народ, як звірі у цирку, мають слухливо виконувати всякі рухи, які ім усмиритель покажує.

„А де мі револьвер?“ А де електричні дроті? А де розсечені азеля?“ „Шо? Аж скринув учитель. „Які розсечені дроті? Яка електрика?“

Ученик став поясняти, загнукоучив, але учитель переравав йому: „Вийби собі з голови, всякі дроті. То було колись. Нині це всі комедії нема. Як котра котва не хоче слухати, то дай її два батони“. Того бу де досте.

Ученик думав, що він не переживе представлення. Але він скоро пізнав свою похибку. Ні одно зі звіря його не зачепило. Навіть як лев гаркотів, як тигр склав зуби, а пума протягала до нього пазури, вони не мали на думці злобоного наміру. Учитель говорив ученикові, що він не повинен розбуджувати звіря ні страху, ні люті. Треба з ними поводитися, як з залюзячю їх, не гніваючи їх.

Трохи підняв самий учитель, одніж, аступивши до клітки, зробив за хвало так, що всі звірята немовби були на нього дуже люте. Однак самий учитель почув учинки, що звірята на правду його не боялися. Він робить се лишем на те, бо публіка любить, коли „коти“ виглядають так розлючені, що можуть кождою хвилі кинути на усмирителя, щоби його роздерти на клоца. Та розумний усмиритель звірят ніколи не розгнівує. Навіть коли вони зуби склають, то се ще не значить, що вони лютують. Се в них немовби нервова забава. Справдішнього страху вони всі таки не знають.“

З часом автор пізнав щіль секрет усмирювання звірят у новаческих цирках. Воно нині зовсім іншак, як було колись. Нині на все прогнано з цирків страх, побиванне, стріляння, розсечені азеля і електричні палки. Основою усмирювання не, страх, а якраз брак

„А де мі револьвер?“ А де електричні дроті? А де розсечені азеля?“ „Шо? Аж скринув учитель. „Які розсечені дроті? Яка електрика?“

„МАРІВНА“ ПОВІСТЬ ІЛЛАРИ ОЛЬГА КОБІЛЕНСЬКА Цей роман... Котва вбита в Катерино „Свобода“ 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

КАРТА ЗМІНИ АДРЕСИ.

Хто змінив свою адресу і нехай доулучить поштову марку за 10 центів і вилізе со картою на адресу: До Адміністрації „Свобода“ Залучуючи поштову марку за 10 центів прошу надіслати мою адресу.

Form for address change with fields for Name, Old address, New address, and City/State/Zip.

3 ЖИТТЯ НАШОЇ ЕМІГРАЦІЇ В БРАЗИЛІЇ.

Коли польське „Drang nach Osten“ в повенних роках не об'єждано мети для Польки, з огляду на матеріальні ресурси, лишилися оди- на дошка рятунку...

ють, де спинитися і шукати я- кої праці й поради. Зраок такоого смитання наводит „Українськй Хлбороб“.

Та нас це не вряте, ні пене і ні справи не варто би й пне нисити, колиб відповіли чини при шій нагоді ні звертали спеціальні уваги на наших селян. Цей трест просто неадекватно витискають з їх прадляних земель, забиваючи так чиним вдаряду дох зайства і незадоволення новітніх селян.

„І я мало не ридав, коли дивився на цих земляків моїх, які в Ріо Гранде пристановили на найдулі і багатого горя“ переживають,таки хоч частина з них ще останеся при життї, найде змогу захити спокинім життям роботащк хлборобів.

ПОЗІР! СОЮЗОВЦІ В ДЕТРОІТІ І НАМТРАМСК, МІСН. ПОЗІР! БРАТСТВО СВ. ІВ. ХРЕСТИТЕЛЯ, ВИДІЛ 292 У. Н. СОЮЗА

15-ЛІТНИЙ ЮВІЛЕЙ ПРИСТУПЛЕННЯ ДО У. Н. СОЮЗА В НЕДІЛНУ ДНЯ 30-ГО МАЯ 1926 РОКУ ПРОГРАМА СВЯТА:

- 1. Всі Товариства і Братства просяться явитися з прапорами, як що котрі мають, о год. 11.30 в церкві на панаяху. 2. Спільна фотографія. 3. Похід улицями до Мішгел уа, а відтак до галі при СІБВЕТІ І СІЛТОНУ. де відбуваються привітні промови і реферати. 4. Точно о год. 7-їй вечором відбувається концерт, а по концерті, при добрій музиці, Баль до півної ночі.

Здавалось би, що найсвітлішим обов'язком нашої еміграції є зайнятися долею цих людей, дономагаючи им освіти на землі, яку уряд штовтв добути на сплаті і бодай в часті направити кривду, яку заподіяло українському народові „переможи“. Але де там! Особисті сварки і безглузда боротьба, в якій нагодівшишу роллю грають особисті амбіції й теплі місяця, відбирає весь час, кошти й енергію, а зайнятися допомогою нової еміграції нема кому. Правда, Український Союз об'являє про створення земельного банку, який „за готівку(!) чи на рати“ продавав би землю ним бакама, але очевидно, що аранжери цього банку мають на оці лиш власний інтерес, баючи створити собі зайве джерело прибутку.

Від якогося часу все в Польщі літає. Виявляють з посад зредукції урядові, вїтають до криміналія не зредукційні, летять калянія, якого не хочуть їсти безробітні та кидують ним в голові поліцаї, летить вкїшні сам золотий польський...

Стрімголов, як літак польської фабрикації. Доля: — 7.90, — 8.20, — 8.70, — 9.20, — 9.50, — 10.20, — 10.50 і т. д. Потім трюхи заверше нависій, і знов: — 8.70, — 9.20, — 10.50.

Мені самому ні трохи не надляло, щоби золотий собі летів. Шо ж, Бог крила дав, хай літає саракат, — стїльки його, що полетить! В тому тїльки біда, що платню в золотї дїстаю. Дуже поганю воно для мене виходить. Проте журюся! Якїсь час надія в мене мало-польське серце вступила, — позичка з Америки йшла. Грубі мільйони доларів на чисте солво... і на тютюнової монополї.

значою його до не вельми почесній, а навіть фізичній засобі боротьби. Так „сїя нації“ не то що робити нащадкам для нащадку, а ще й понижує серце чужинців добре имі нашої еміграції, яка вона злобула собі працю й вивтралїсто.

РЯТУНКУ! Від якогося часу все в Польщі літає. Виявляють з посад зредукції урядові, вїтають до криміналія не зредукційні, летять калянія, якого не хочуть їсти безробітні та кидують ним в голові поліцаї, летить вкїшні сам золотий польський...

Стрімголов, як літак польської фабрикації. Доля: — 7.90, — 8.20, — 8.70, — 9.20, — 9.50, — 10.20, — 10.50 і т. д. Потім трюхи заверше нависій, і знов: — 8.70, — 9.20, — 10.50.

Мені самому ні трохи не надляло, щоби золотий собі летів. Шо ж, Бог крила дав, хай літає саракат, — стїльки його, що полетить! В тому тїльки біда, що платню в золотї дїстаю. Дуже поганю воно для мене виходить. Проте журюся! Якїсь час надія в мене мало-польське серце вступила, — позичка з Америки йшла. Грубі мільйони доларів на чисте солво... і на тютюнової монополї.

зачуюго дотпа повортоу: Приходить один добродїї мешканця вїнайматї; — Скїльки за дві оці кїмнатї мїсїчно? — питає господар.

Ось це так. На мою думку золотого вирють тїлькї польської монархїї. Головне, — короля серед мїллїонерд в Америці підшукатї треба. Може бути і осел, щоби тїлькї гроші дав. А! Ариста Шпїлка.

Хемїчний склад людської кровї не є одинаковї у кожного чоловіка. На основі дослідїв можна розрозїтити у людїв чотири серологічні групи. Це має велике значїння передусім при трансфузі кровї. Давнїше, закї пізнали ці ріжнічї, трансфузія була небезпечна, бо часто хорїи „не зносили“ чужої кровї, котрої складники розпукслися лїд впливом сировїзї хорго або зїплювальної (аглоуїнації). Це мало грізнї наслідкї для хорго. Тепер уже знають, що причиною тїх грізнїх для хорго наслідїв було власне невідповїсне зїставлення груп при трансфузі. Вїмкунь станають приналежкї до першої групи, котрим можна перелати яку небудь кров.

Хемїчний склад кровї дуже скомплексований. Хемїчний склад кровї звїрят ріжного роду не є одинаковї. Тому прим. не можна баранови влитї кровї тїгра. Що ріжніцю хемїчного складу кровї використала зоологія у припадкх означування приналежності даного звїрята. В однім і тїм самім родї розрозїмемо вже поодинокї групи кровї. Серолог розрозї-

хті! І рішїли, щоби голубїв у сунути, але не так жорстоко, як то жорстоко стїраїли людї на вїїні. Так можна видовїсти птахів у сїтї, а може ще зробити мїксїмї ратуновоїй корпус. Насперед голубїв заглушїти. Вечерем як стемнїє, довкола погасїти всі лампї, а байдю освїтїти лишє передїврїк (портк) судорого будинку. В портку насїпати горюху, вомогоного в шкїлї, потїм голубїв звїявїти замїкї флетїс. Коли голубїв уже удурмїтї, і розвеселїтї птахїв, тїм жаром несподївано पुстьє світло рефлекторїв устї бїкїв. По тїм уже не стїрає людї до рїшї, як базар і до курї. Платї бїтї припїядї вїстїцї, ратуновоїй корпус вїйкак автомобїлям, з рефлекторїям, окружїли палату справедливостї, прїготовїли сїтї. Тут в останнї хвїлї зїмнїв шїпїлї лїтї один вїнаїдїнїчїї Даннє. Піддав мушкет; Навїщо мене вбївати голубїк, коли лїдї бездумнїм може побудувати голубїн.

Голуб, як звїсно, є символем мира й невинностї. Трїмє дїлї голубови на судовому будинку в Копенгаї, де все руд, де все ухїлюють адвокати, торгоувїе ходило. Ходило тут по бездумнїх голубїв, якїх там є шїлї Гурми тїх зовїсїм не вважають на цїлїнарї адвокатїв... Адвокати хорїи котроку розпрївїстї з голубїям. Казаїи, що голубїв шїлї попросту вїстрїлітї. Товариство хорони звїрят підїїтїо крїк. Вїлї заметуїдїяїся: як можна позволїти тїм, щоби нарїи, якїї стїпає на чолї цївїлізацій, удлаждув такї мордівної вїннївнїх пта-

КАРДАШЕВА СІМЯ. Золотї, 1 Неву-Лївагювї, з агресїсм авторї і передломом Велїкої Берлїнової. Врощ. 5125, стр. 4128. Замовляє сїлати на адресї: „СВОБОДА“, 88 Grand Street, Jersey City, N. J.

СПРОВАДЖУЙТЕ СВОІХ РІДНИХ ЧИ ЗНАКОМИХ ДО КАНАДИ. Безмежній переселуванню, зїдрїства, нужди, повенею горе, замуше наших земляків покидати старий край і шукати труд у чужїїм сївіті. В Америці шїгрїяція застїпана. Насуваєся питання: куди нашим людям емігрувати та де спровадувати своїх знакомїх і рїднїх: в Бразилїї, в Пустїні, на Кубу чи до Канади? Відповїтї тут лиш одна. Чи емігрувати, чи спровадувати ваших рїднїх або знакомїх мїсїлянїє є до Канади. Канада се те саме, що і Америка для нашого емігранта, а американської України, коли хотїть спровадити когось, з своїх знакомїх чи рїднїх, зроблїть найкраще, найбезпечнїше і найбільшє пїнїе, коли спровадить своїх знакомїх чи рїднїх до Канади. Тепер пора писати шїфкрату і спровадити вашу рїдню чи знакомїх до Канади, щоби забезпечити для них роботу і добїи можїї статї до лїтної роботи на фермїх, а жінщинам до домашїї. В сего рода справах звертїтїся виключно до нашого бїра. Ми не лишємо постаремося спровадити ваших знакомїх чи рїднїх до Канади, але рївночасно заопїкуємося ними і тут на мїсцї. Звертаючис до нас, Ви шїдите гроші і час.

ANGLO-UKRAINIAN STEAMSHIP TICKET AGENCY, 243 CRAIG STREET, WEST MONTREAL, QUE, CANADA. Григорїй Мех, власнїтель.

В. Бузїновичскї, особлїво за Герлїанером. РАДНИК ЖЕНИТЬСЯ. (24) Радниковї пригадаїли ці цїлївї. Погадав, що вони тепер тут за стїною цілууются. Його стали розбирати заарїсть. — Жанدارи осїлїна якась поуда, — думав, — але я не був спїєнї. Розлучи я ту пару голубїв!

Сей пан скаже вам, чого я від вас хочу, — жандарм відповїв, показуючи радника. Він заждав, щоби вас арештувати. Очі дївчїни засїкрилис. Прїскочила до радника і крикнула: — Ви! Ви се зробїли! Я не вїрїю, Скажїть, лїанє, що то жандарм бреше!

Слово „злодїйка“ застрягло радниковї в горлі. — Скажїть решу! — панна крикнула. — Скажїть, що я злодїйка. — Та такє сказаз, — радник потвердїв. — Сказаз, що має приказ арештувати вас. — Такїй приказ був, — жандарм промовїв, — але він вже відїхняїний; — не показалося, що те панна злодїйка, але злодїїй той, що заждаз ті арештування. — Вїбачїтє, панство, і правлїтє з тїм паном, — жандарм додав, засалютував і відїїшов.

Адвокат прїстїпав до радника і подаючи йому руку, представився. — Справдї непорозумїння, — радник потвердїв, шаслївий, що адвокат боронїть його. — Жандарм в Городку наплїв мене їм так... Я судїя. Чи другий судїя зроби вї наїшкє? — Я зроби вї так сам, як я, — адвокат додав. — Пане раднику! — дївчїнка крикнула, зазираючи йому глїбко в очї. — Прїдїтьїсь менї. Характерчик лїока в його очак. Чїтайтє в моїх очак. Що очак чїкаю, що має таїк оці, годїя крїсти? Крїсти чужє?

Радник же бїльше скорчївся. Давнїше, бо в легеньх не стало воздуха. В очак зробилося тепло. Бїля него стояла його ваїлїца. Щоби не вїстїла його вайїца. Щоби не вїстїла, сїв на нї важко дїушїцї, став з чолї стїрати пїт. — Дїлю вїяяснїлося, панно Зоно, — адвокат промовїв. — Паннї радник, вїн жертвоу вїн сїмєго радника, бо вїн судїя, вїн мєго на злодїїв. Разом з нїм і мїя поїла вїна, тїнька вїна тїх ваших ворогїв, проти котрїх сїкїя помїг вам не тої шїнїїи чїтї, щоби поїдїтїти моїм макстком. Вуйко хотїв задержати до себе вїї одїкучїїх сїх нїчого не знає. Мїїмудї дїствїтї моє недляжїє, вїлїку камєнїцу у Лївовї. Я не довог надумуваїти. В нїчї вїкрала сї документи, котрї дакузуют, що опїкун обкрадв мене і що бур у змовї з моїм судїєннїм. Тї документи і трохї мїї бїкїтерїї я вїязла до оттєї торбїни і вїтїкала, щоби вїдїдїтїти пїт опїку яког адвоката. Я знала тїлькї одного адвоката, пана Славковїча в Городку. Я знала його тїлькї з одного бїяно. Отже я пустилїса до него. Не сумнїваючись, що опїкун телеграфїчно прїкаже прїдїратї мене, хоч бїи на те, щоби дїстїти назад забранїї документи і знїщїтї їх, я прїчїнаїлась до вас, пане раднику. Вїи же самї знаєтє, як вїї помогїли менї прїбратїти до адвоката. За се я до смертї був до пано вїячїна. Як бїи не вї, то документи бїли бї назад. Помамували до мого тугу. Я не мала бї жїнїкї доказїв проти него і шїїїм мїї дївчїїнїм макстком прощїла бї.

ВИЙШЛА З ДРУГОЇ НОВА ШТУКА ТЕАТРАЛЬНА П. & БАНКІТЕР УМЕР комедїя з сїм-сякої музики на трї дїї. Виступає в сїї штудїї 14 окт. Шля 36 пїчїтї. Замовляє сїлати до кїмнатї нї „СВОБОДА“. 88 Grand Street, Jersey City, N. J.

